

Umeå den 27 november 1937.

Kära Kusin Tora!

Det är allt bra länge sen jag
sist skrev till dig. Töressen tror
jag, att det är du, som är skyl-
dig mig brev, men jag är inte sä-
ker på det. Hela sommaren har jag
hänkt på att jag borde åstadkom-
ma ett brev till dig, men som du
ser, har det inte blivit av. Du
får det bli ett jultrev i stället.

Som du ser, är jag inte hemma
utan i Umeå. Det är nämligen så
att jag kom in i seminariet då jag
helterade i våras. Du må ha det
kändes höjplöst, då vi var över
miljio flickor som lärlade om helr

platser och dessutom just i år ford-
ringarna för inbräde hade blivit
höjda. Nu ska du inte för det gå
och tro att jag är något smille.
Jag hade väl tur helt enkelt, och så
kanske inhyget om att jag hospiterat
på det där flickhemmet i fjolhöst
var ett plus för mig. Och nu har jag
gått snart en termin. Jullovet börjas
i dag om tre veckor.

Eftersom det är första advents-
söndagen i morgon hade vi levande
ljus i aulan under morgonbönen i
morse. Vi sjöng Hosanna och en annan
julsalm i stället för den vanliga
psalmen så det var riktigt högtid-
ligt.

Det är egentligen svårt att
skriva till dig, för man kan ju
inte vara säker att du förstår
vilka förhållanden det är här,
eller också tycker du att jag skri-
ver för utförligt om saker som du
redan vet. Jag vet av erfarenhet
från utlysningsskrivningen i sko-

lan att jag lätt skriver skelt och till-
krånglat, och jag tror att det är risk
för det samma då jag skriver littera-
tör.

Vad ska jag nu tala om som kan
intressera dig? Du får alltså bedja
mig, om det är något särskilt du
vill veta, så ska jag med nöje
svara. Du frågade en gång för länge
sen om det var många lärare som
gick arbetslösa här i Sverige. Ja, det
höll på att bli det för några år
sedan, men så reglerade staten ut-
bildningen av lärare, så att man
för en tid sedan kunde läsa i tid-
ningarna att det höll på att
bli brist på lärare. Hithills
ha vi ju haft sexårig folkskola,
men i år, tror jag, beslöt riksdagen
att man skulle inrätta ett sjunde
skolår. Till att undervisa där be-
hövs naturligtvis åtskilliga lärare.

Nu en sak medan jag kommer ihåg den.
Till våren fyller mamma femtio år.
Jag vet inte om ni gör så i Amerika,
men här brukas det så att man
firar åtminstone de födelsedagar
då man fyller något jämnt tiotal
år. Tänk så roligt det skulle vara
för mamma om hon fick brev från
dig då hon fyller femtio år. Jag
tror att hon lyckte särskilt om dig
för att du förhoppas att skriva sen
moster hvar dag. Det är den 22 april
hon fyller år så du har god tid på
dig. I fjol skrev jag viss och liggde
om ett liknande brev för mig själv,
men jag måste erkänna, att det var
mera för att få dig till att skriva
en viss tid, då jag fick vänta. Det här
jag nu ber om är i alla fall mer
"hjärtansvärt" som det brukar he-
la på insamlingslistor.

Hur länge måste du gå för att
bli lärarinna när du gick på semi-
narier? Här är det fyra år för folk-
skollärare och ~~ni~~ eller tre för dom

som ska undervisa i småskolan. Du får förlåta mig om jag har talat om det här förut. Alltså har jag i bästa fall tre och ett halvt år kvar innan jag blir lärarinna. Som som har gått ut "semis" säger att höstterminen i första klassen är värst. Ja, den här höstterminen har verkligen varit lång, och blir det bättre i fortsättningen får man väl vara glad, för vi har verkligen haft mycket göra. Nu alla klasserna ha vi de flesta lektionerna. Det blir liten tid över för förskörelser och sport om man verkligen skulle läsa sina läxor och göra sina hemmuppgifter ordentligt.

Trävas, då jag gick på kursen, hade vi lov den första maj. Då passade vi på, tre flickor, att cykla ut till ett fiskeläge där vi var hela två dagar. Likaså under pingstlov. Det var dagar som jag minns med glädje.

Umeå har ju bara 12000 invånare, alltså ingen stor stad. Men ~~vi~~ lyckte ändå att det var så roligt att komma bort från stan. Särskilt då var det underbart då snön just hade smält bort och de första blommorna och fåglarna hade kommit och och man fick se hela det fria havet till omväxling mot gråa havsväggas. Eljest är det riktigt härligt här i Umeå, jag menar på sommaren då alla björkarna stå i sin lövskrud. Staden har nämligen björkar planterade utefter varje gata och det gör att den har blivit kallad "Björkarnas stad".

På vintern tycker jag det är mindre härligt här, för det blåser nästan jämt här och känns kallare än det i verkligheten är.

Just nu är din och min äldsta kusin här på lasarettet i stan. Hon har legat en vecka här opererad för en tumör, men först i dag blev jag i tillfälle att hälsa på henne.

Det var ju riktigt att jag kunde det
 för hen fylld 41 år i dag. Men var
 hos oss som yngre, då jag föddes.
 Och nu är jag så gammal som att
 jag blir myndig nästa vecka. Vad
 tiden går fort! Det tror att jag ska
 rikas mycket om av att födelse-
 dagar. Jag måste vara oerhålligt up-
 lagd för det i kväll.
 Nej, nu ska jag arbeta och omringa
 ett lag för att gå på semester
 och spela över min spelbox som
 jag ska komma hemmande torsdag.
 Det är ju jättemer och härskart
 Den 3 december, då är det på höj tid att
~~jag ska försöka följa detta över~~
 ett och komma med julboken som
 går den 7:e dec. senast. Hys har jag
 skrivit hem och har det den för över
 och godnatt jag fick i onsdags då
 jag fylld 41. Det hade skickat ett
 kort till mig där det stod: "Many

happy returns of the day". Hon kan
inte engelska och jag antar att hon
fått frasen från något av dina
brev. Mamma skrev att Rut skulle
böja i skolköket den här veckan, så
hon själv får mer arbetsamt, på
förmiddagarna åtminstone, ett tag
framöver. Jag är glad att mamma
ändå är så pass frisk och stark att
hon kan sköta om därefter som
hon gör. Du vet, vi har ju fortfa-
rande kvar korna, fast det moför-
den inte längre är så ekonomiskt för
en lärare som för, då den kontanta
lönen var minimal. Jag tror nästan
att mamma och pappa tänker sluta
att sköta om jorden själva och sälja
korna till året. Pappa har fem år
kvar tills han får pension och det
vore skönt för honom ~~med~~ att få va-
ra mera ledig på somrarna. Inart
måste väl också Rut göra hem-
ifrån för att lära sig något hon
kan försörja sig på. Nu håller hon
på att lära sig skriva på maskin

riktigt perfekt. Hon skall kanske försöka bli banktjänsteman" eller något i den stilen. Det är inte så gott veta vad som passar bäst för henne. Lärarima kan hon i varje fall inte bli, för hon har nedsatt synförmåga på vänstra ögat och det högra ögat är inte starkt heller.

Nu har jag inga hälsningar att framföra från kusinerna eller hemifrån, av den enkla orsaken att de inte veta att jag håller på med ett brev till dig. Men jag är övertygad om att de ändå ville ha sånt de varmaste hälsningar, när de få veta, att jag skrivit.

Det skulle vara mycket roligt om du ville fortsätta att skriva till mig, eller mamma, om du hellre vill det. Det blir i alla fall jag som får översätta dina brev!
Som sagt var, är det någonting,

som du inte förstår, av vad jag
skriver, så kan du väl be mig för-
klara saken litet närmare.

Det är ganska länge sen vi hörde
något från ter i Amerika, särskild
från morbror Oskar. Om jag inte minns
fel, så är det han som brukar skri-
va julkort och be oss skicka någon-
gang utan att själv komma med något
brev. Det kanske inte är så gott för
honom att skriva om det han vet att
inte vi känner till. Jag tror mig för-
stå honom. Han är i samma belägen-
het som jag till exempel. Du ska
ändå veta det, att vi tycker det är
roligt få en hälsning från Amerika,
om det så bara vore ett julkort.

Hoppas att Ni alla får vara
friska och ha ett bra arbete. Hur är det
med lille Harold? Har han gått
färdigt i dövsamsskolan?

Med hjärtliga tillönsningar om
en god jul för dig, din man, kasinerna
samt för morbror Oskar och hans fru.

Din kusin
Greta.